

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122321989
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6122321989.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: M T J interiér, s.r.o., so sídlom Štefánikova štvrť 2824, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 36 400 211, zastúpený: JAKUBEK & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Panenská 5, 811 03 Bratislava, IČO: 50 099 175, proti žalovanému: IN DESIGN SLOVENSKO, s.r.o., so sídlom Bajkalská 9/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 729 051, v konaní o zaplatenie 37.212,68 Eur s príslušenstvom a o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. 25Cb/171/2022 - 255 zo dňa 21.12.2023 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 25Cb/171/2022 - 276 zo dňa 10.1.2024 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č. k. 25Cb/171/2022 - 255 zo dňa 21.12.2023 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 25Cb/171/2022 - 276 zo dňa 10.1.2024 m e n í tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) svojim uznesením č. k. 3CbZm/45/2015-361 zo dňa 3.5.2023 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B5-3CbZm/45/2015 - 438 zo dňa 21.8.2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) zriadil záložné právo v prospech žalobcu na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného evidované Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor na LV č. XXXX, k. ú. V. R., ako:

- Byt č. 415, vchod Bajkalská 9/A, poschodie 23 mezanín, súp. č. 12985, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku 23045/4184520, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného pod por. č. 415.

- Spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1188/51321 z celku pod por. č. 996 na nebytovom priestore NP16, vchod Bajkalská 9/A, poschodie -1 suterén, súp. č. 12985, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku 51321/4184520 (garážové státie BDII. č.15).

- Spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1544/51321 z celku pod por. č. 1005 na nebytovom priestore NP16, vchod Bajkalská 9/A, poschodie -1 suterén, súp. č. 12985, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku 51321/4184520 (garážové státie BDII. č. 94).

- Spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1188/51321 z celku pod por. č. 1035 na nebytovom priestore NP17, vchod Bajkalská 9/A, poschodie -1 suterén, súp. č. 12985, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku 56046/4184520 (garážové státie BDII. č.38).

- Spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1188/51321 z celku pod por. č. 1036 na nebytovom priestore NP17, vchod Bajkalská 9/A, poschodie -1 suterén, súp. č. 12985, podiel na spoločných častiach a zariadeniach a pozemku 56046/4184520 (garážové státie BDII. č.39).

- Nebytový priestor 2K71, vchod Bajkalská 9/A, poschodie 5, súp. č. 12985, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku 180/4184520, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného pod por. č. 1581 a k nim prislúchajúcim pozemkom, na ktorých je postavený bytový dom súp. č. 12985, na pozemku registra C KN parcelné č. XXXXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2364 m² a parcelné č. XXXXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2117 m², v ktorom sa nachádzajú vyššie opísané nehnuteľnosti, a ktoré sú mu priľahlé ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape: parc. č. XXXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 573 m², parc. č. XXXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2364 m², parc. č. XXXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2117 m², v rozsahu ako sú vo vlastníctve žalovaného, pričom záložné právo sa zriaďuje na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému, v celkovej výške istiny 37.212,68 Eur s príslušenstvom.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že v priebehu konania dňa 15.12.2023 podal žalobca návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo v prospech žalobcu na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že existuje obava, že prípadná exekúcia bude ohrozená, pričom dôvodnosť tejto obavy spočíva v kombinácii viacerých faktorov, ktorými sú najmä ekonomický stav a ekonomické trendy spoločnosti žalovaného, jeho aktuálna platobná neschopnosť, prebiehajúce exekučné konania na majetok žalovaného a postup žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu v súdnom konaní, v ktorom si žalobca vymáha svoju pohľadávku. Spoločnosť žalovaného je na trhu 16 rokov, v minulosti bola úspešnou firmou, od roku 2018 do 2021 dosahovala tržby rádovo v miliónoch Eur, ale od roku 2020 je trend úspešnosti spoločnosti klesajúci, rok 2022 zakončila spoločnosť s tržbami „len“ 336.573,- Eur, čo je v porovnaní s obdobím najúspešnejších rokov zásadný pokles a vykázala stratu 163.625,- Eur. Z údajov z portálu finstat.sk je zrejmé, že spoločnosti sa buď dlhodobo nedarí, alebo cielene utlmuje svoju činnosť, čo môže znamenať, že v dohľadnom čase nebude mať z čoho splácať svoje záväzky, a teda ani pohľadávku žalobcu v prípade, ak mu bude súdom priznaná. Žalobca je preto názoru, že z verejne dostupných zdrojov vyplýva platobná neschopnosť žalovaného, ktorý má záväzok voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni v sume 575,66 Eur, ako aj viacero splatných a právoplatne rozhodnutých záväzkov, ktoré sú voči nemu vymáhané v exekučnom konaní. Voči žalovanému je v súčasnosti vedených 5 exekučných konaní, všetky u súdneho exekútora Mgr. Jana Pišková. V dôsledku exekúcií je na nehnuteľnostiach uvedená poznámka o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva v prospech oprávneného ORSTAP NITRA, spol. s r.o., preto existuje reálna hrozba, že v rámci výkonu exekúcie žalovaný príde o vlastnícke právo k nehnuteľnostiam (napr. dražbe) a z jeho majetkovej podstaty unikne aj posledný (žalobcovi) známy majetok. Poznámka o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva je zapísaná na všetkých nehnuteľnostiach na LV č. XXXX, k. ú. Nové Mesto, žalobca tak nevie ustáliť, na ktorej nehnuteľnosti bude toto exekučné záložné právo vykonané (či len na niektorých, alebo na všetkých) a preto navrhuje zriadenie záložného práva rovnako na všetky nehnuteľnosti, pričom si je vedomý skutočnosti, že toto záložné právo bude evidované až v poradí za skôr vzniknutými záložnými právami. Rovnako predlžovanie súdneho konania z dôvodu opakovaného odročovania pojednávani výlučne z dôvodov na strane žalovaného môže byť aj s ohľadom na skutočnosti uvádzané vyššie na prospech žalovaného, keďže takýmto spôsobom môže dôjsť k zmareniu uspokojenia pohľadávky žalobcu. Podľa žalobcu je nepravdepodobné, že by spoločnosť žalovaného v časovom horizonte 2 a viac rokov, kedy možno očakávať právoplatné rozhodnutie vo veci samej, bola akokoľvek bonitná, resp. mala akékoľvek aktíva, keďže už v súčasnosti má existenčné problémy a je minimálne platobne neschopná, pričom jej hrozí, že o zostávajúci majetok môže prísť v exekučných konaniach. Existuje teda reálna obava, že v čase právoplatného skončenia konania vo veci samej môže byť exekúcia pohľadávky žalobcu ohrozená. Zriadenie záložného práva zároveň nijako negatívne nezasiahne do existencie a chodu spoločnosti žalovaného, keďže už aj v súčasnosti má nehnuteľnosti zaťažené iným exekučným záložným právom, pričom zápis ďalšieho záložného práva v poradí ho nijakým spôsobom negatívne nepoškodí.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 343, § 344, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a ods. 2 a § 328 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je (i) návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, (ii) spôsobilý predmet záložného práva, (iii) zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku, (iiii) existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Súd prvej inštancie mal z

predložených listín a dôkazov preukázané, že žalobca sa návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia domáhal zriadenia záložného práva k v návrhu vyšpecifikovaným nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného a preto konštatoval, že boli splnené prvé 2 predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko nehnuteľnosti a stavby na nich stojace sú spôsobilým predmetom záložného práva.

5. Z listinných dôkazov predložených žalobcom súd prvej inštancie tiež zistil, že žalovaný ako objednávateľ a žalobca ako zhotoviteľ uzatvorili dňa 9.9.2019 Zmluvu o dielo NFŠ, ktorej predmetom bola dodávka a montáž nábytkových prvkov a s tým súvisiacich prác na stavbe NFŠ Bratislava. Žalobca v súlade so zmluvou a na základe následných objednávok dodal žalovanému dielo, ktoré mu vyúčtoval faktúrami, ktoré žalovaný v lehote ich splatnosti neuhradil v ich súhrnnej výške 37.212,68 Eur. Neuhradenie faktúr odôvodnil žalovaný existenciou vád diela, ktoré napriek reklamácií žalobca neodstránil. Z listinných dôkazov založených do spisu vyplýva, že reklamácie sa týkajú dodávky tovaru a služieb vyúčtovaných len jednou z viacerých neuhradených faktúr, žiadosť o vystavenie dobropisu obsahuje všeobecné námietky, z ktorých nie je možné ustáliť, ktorého tovaru a služieb sa týkajú a teda ktorá konkrétna faktúra má byť dobropisovaná. Zo skutočností uvedených žalobcom je teda zrejmé, že zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať pohľadávku žalobcu vo výške 37.212,68 Eur s príslušenstvom z titulu jeho nároku na zaplatenie ceny zrealizovaného diela. Po preskúmaní návrhu žalobcu preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca osvedčil existenciu svojho nároku vyplývajúceho zo vzájomného vzťahu so žalovaným.

6. Predmetom ďalšieho skúmania súdom prvej inštancie bolo, či v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bola osvedčená dôvodná obava, že výkon exekúcie bude ohrozený. Žalobca v návrhu osvedčil skutočnosť, že žalovaný v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi, kedy dosahoval tržby rádovo v miliónoch Eur a zisk sa držal na úrovni 170-180 tisíc Eur ročne, vykázal v roku 2022 podstatne nižšie tržby 336.573,- Eur a dokonca stratu vo výške 163.625,- Eur. Žalovaný už v súčasnosti má existenčné problémy, je platobne neschopný, pričom mu hrozí, že o zostávajúci majetok môže prísť v exekučných konaniach a teda existuje reálna obava, že v čase právoplatného skončenia konania vo veci samej môže byť exekúcia pohľadávky žalobcu ohrozená. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia, ktorým súd zriadi záložné právo na majetok vo vlastníctve žalovaného, sa zlepší postavenie žalobcu ako veriteľa tým, že sa zabráni resp. eliminuje hrozba neuspokojenia pohľadávky, ktorá má byť judikovaná v konaní vo veci samej. Na základe listinných dôkazov, vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd prvej inštancie v napadnutom uznesení konštatuje, že žalobca osvedčil splnenie podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku žalobcu, ktorej priznania sa domáha v konaní vo veci samej. Vo vzťahu k žalovanému, na ktorého nehnuteľnosti sa zriaďuje záložné právo, súd prvej inštancie uviedol, že zriadenie záložného práva v rozsahu podľa výroku tohto uznesenia nepredstavuje neproporcionálny zásah do jeho majetkovej alebo inej sféry, nakoľko zriadením záložného práva nie je žiadnym spôsobom obmedzené oprávnenie žalovaného užívať predmet zálohu zvyčajným spôsobom. Taktiež ide o opatrenie iba dočasnej povahy, nakoľko súd prvej inštancie opatrenie aj bez návrhu zruší, ak bude žaloba vo veci samej zamietnutá, alebo záložné právo zanikne uspokojením zabezpečenej pohľadávky žalobcu. Preto súd návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako dôvodnému a opodstatnenému, vyhovel.

7. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorým ho napáda v celom rozsahu nakoľko neboli splnené podmienky na jeho vydanie. Podľa § 365 ods. 1) písm. h) CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a písm. f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný má za to že neboli splnené podmienky na vydanie zabezpečovacieho opatrenia a preto navrhuje, aby odvolací súd uznesenie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia 25Cb/171/2022 - 255 zo dňa 21. decembra v celom rozsahu zrušil.

8. Žalovaný odôvodnil svoje odvolanie tým, že inštitút zabezpečovacieho opatrenia je výnimočné opatrenie, pričom navrhovateľ musí osvedčiť, že protistrana koná tak, že v konečnom dôsledku môže dôjsť k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu núteného výkonu rozhodnutia, teda, že obava z ohrozenia je reálna. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, patrí také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno

výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Zároveň platí, že zásah do práv zabezpečovacím opatrením dotknutého účastníka musí byť primeraný a nesmie ho obmedziť nad mieru nevyhnutne potrebnú. V tejto súvislosti preto žalovaný uviedol, že žalovaná suma v konaní predstavuje sumu vo výške 37.212,68 Eur, pričom hodnota majetku žalovaného podľa znaleckého posudku č. 85/2020 zo dňa 24.10.2020 a znaleckého posudku č. 21/2021 zo dňa 26.4. 2021 presahuje sumu 1,6 mil. Eur. Je teda zrejmé, že sa jedná o neproporcionálny zásah do majetkovej sféry žalovaného. Samotné „neobmedzenie“ užívacieho práva žalobcu ako vlastníka nehnuteľností neznamená neobmedzenie jeho ďalších oprávnení a to disponovať so svojím majetkom. Je zrejmé, že nariadené uznesenie o zriadení záložného práva podstatnou mierou ovplyvňuje jeho majetkové pomery a obmedzuje ho nad mieru nevyhnutne potrebnú. Žalovaný na podporu svojich argumentov predložil dohodu o urovaní a úhradu na jej základe, nakoľko existovalo viacero sporných skutočností, ktoré z exekučných konaní a iných záväzkov a výpis z internetovej stránky finstat.sk, ktoré preukazujú, žalovaným tvrdenú skutočnosť, že žalovaný nie je v strate, ako zavádzajúco tvrdil žalobca vo svojom návrhu a teda nie je splnená ani ďalšia podmienka na vydanie zabezpečovacieho opatrenia.

9. K tomuto odvolaniu doručil žalobca dňa 19.2.2024 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že pokiaľ žalovaný tvrdí, že majetok, na ktorý bolo zriadené záložné právo má hodnotu viac ako 1,6 mil. Eur, uvádza, že túto skutočnosť žalovaný nijako nepreukazuje, hoci odkazuje na znalecké posudky, ktoré však minimálne žalobcovi predložené neboli a preto sa k tejto skutočnosti žalobca vyjadriť nevie. Žalobca ďalej uviedol, že v podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zdôvodnil, prečo sa domáha zriadenia záložného práva v takom rozsahu, ako bolo v konečnom dôsledku aj zriadené, a jedným z dôvodov bola aj skutočnosť, že v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ale aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia, bolo na nehnuteľnostiach zriadené exekučné záložné právo iného veriteľa (prvé v poradí), a teda žalobca nemohol v danom čase vedieť, na ktorú súčasť z masy majetku žalovaného bude prípadne toto exekučné záložné právo vykonané. Okrem toho žalobca nemal povinnosť pred podaním návrhu zisťovať hodnotu majetku, a ani nemal vedomosť o tom, akú hodnotu majetok žalovaného má. Žalobca ďalej uviedol, že predpokladom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú iné skutočnosti, ktoré žalobca osvedčil listinnými dôkazmi. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že ide o neproporcionálny zásah do jeho majetkovej sféry, žalobca uviedol, že ide len o všeobecné tvrdenie žalovaného, ktoré nie je ničím preukázané. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že zriadenie záložného práva má podstatnou mierou ovplyvňovať majetkové pomery žalovaného a obmedzovať ho nad mieru nevyhnutne potrebnú, opäť ide len o všeobecné a nekonkretizované tvrdenie, ktoré navyše nie je ničím preukázané. Žalovaný ani len netvrdí v čom ho má zriadené záložné právo obmedzovať a prečo toto obmedzenie vníma ako obmedzenie nad mieru nevyhnutnú. Žalobca tiež poukázal na to, že je povinnosťou strán sporu nielen skutočnosti tvrdiť (pokiaľ možno konkrétne), ale aj tvrdené skutočnosti preukazovať, na čo však žalovaný rezignoval. Preto jeho procesná obrana nemôže byť účinná. Ak žalovaný tvrdí, že žalobca mal zavádzať ohľadom účtovnej straty žalovaného, toto tvrdenie je nepravdivé, keďže žalobca tvrdené skutočnosti preukázal účtovnými závierkami žalovaného. Žalobca pri podaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a súd pri vydávaní zabezpečovacieho opatrenia vychádzal z verejne dostupných registrov (Register účtovných závierok), pričom účtovnú závierku do registra predložil sám žalovaný. Žalovaný sa bráni, že nie je platobne neschopný tým, že predložil dohodu o urovaní a akýsi doklad o platbe s veriteľom ORSTAP NITRA, spol. s r. o. Žalobca je názoru, že všetky listiny, ktoré žalovaný predložil vznikli až po tom, ako žalobca podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a až po tom, ako bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené. Na základe uvedeného považuje žalobca napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za vecne správne a zákonné a navrhuje, aby odvolací súd vydal uznesenie, ktorým napadnuté uznesenie potvrdí a prizná žalobcovi trovy konania o odvolaní v rozsahu 100%.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s odvolaním žalovaného a jeho prílohami dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

11. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca odôvodnil svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tým, že existuje obava, že prípadná exekúcia bude ohrozená, kedy dôvodnosť tejto obavy spočíva v kombinácii viacerých faktorov, najmä ekonomický stav a ekonomický trend spoločnosti žalovaného, ďalej jeho aktuálna platobná neschopnosť, prebiehajúce exekučné konania na majetok

žalovaného a postup žalovaného v súdnom konaní, v ktorom si žalobca vymáha svoju pohľadávku. Žalobca tiež argumentoval finančnými výsledkami žalovaného, ktoré sú dostupné z verejných zdrojov, ako aj zoznamom exekúcií a výškami jednotlivých pohľadávok, ktoré sú od žalovaného v exekučných konaniach vymáhané.

12. Podľa § 343 ods. 1 až ods. 3 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

13. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

14. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 388 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

16. Základnými predpokladmi na to, aby bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, sú :

- a) existencia návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia,
- b) spôsobilý predmet záložného práva,
- c) zriadenie záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky,
- d) existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

17. Zabezpečovacím opatrením sa dočasne upravujú pomery sporových strán, pričom z charakteru samotného zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nie je potrebné zisťovanie všetkých skutočností potrebných pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre prijatie záveru o nevyhnutnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie exekúcie vo vzťahu k žalovanej strane sporu - okrem existencie predmetného peňažného nároku však musí žalobca osvedčiť aj to, že aj bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom táto obava musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Otázka ohrozenia exekúcie je otázkou objektívnou, keďže vzhľadom na objektívne skutočnosti musí hroziť, že vo fáze núteného výkonu rozhodnutia nebude mať povinný relevantné aktíva, voči ktorým sa bude môcť oprávnený uspokojiť. Naopak, otázka úmyselného zbavovania sa majetku na úkor veriteľa je otázkou subjektívnou a v danom prípade je potrebné preukázať úmysel, pričom obavu z ohrozenia exekúcie môže vyvolať akákoľvek skutočnosť svedčiaca o tom, že žalobca nebude v budúcnosti schopný účinne vymôcť svoj súdom priznaný nárok voči žalovanej strane sporu.

18. Vychádzajúc z citovaných právnych predpisov a judikatúry odvolací súd zdôrazňuje, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa vzťahuje zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer a súd by mal rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

19. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktorým zriadiť záložné právo na vyššie uvedené nehnuteľnosti žalovaného obmedzil na konštatovanie, že žalobca svojim návrhom

splnil jednotlivé predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia - podanie návrhu, existencia spôsobilého predmetu záložného práva, zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorú má žalobcu voči žalovanému a existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Ako bolo uvedené vyššie, okrem uvedených predpokladov je súd povinný skúmať aj primeranosť a proporcionalitu prípadného nariadeného zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v prebiehajúcom konaní vo veci samej, v ktorej si uplatňuje voči žalovanému pohľadávku vo výške 37.212,68 Eur titulom zaplataenia ceny zrealizovaného diela. Zriadenie záložného práva na všetky nehnuteľnosti na LV č. XXXX odôvodnil tým, že nevie ustáliť, na ktorej nehnuteľnosti bude exekučné záložné právo vykonané s tým, že voči žalovanému je vedených 5 exekučných konaní v sume cca 53 000 Eur.

20. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že žalovaná pohľadávka žalobcu je neprimeraná k hodnote nehnuteľností, na ktoré má byť zriadené záložné právo a nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalovaný nepripojil k odvolaniu znalecké posudky, na ktoré sa odvoláva. Podľa odvolacieho súdu bol žalobca už v návrhu povinný osvedčiť proporcionalitu a súd sa mal zaoberať aj predpokladom, či existuje proporcionalita medzi žalovanou pohľadávkou a hodnotou predmetných nehnuteľností. Nehnuteľnosťami, na ktoré súd zriadil záložné právo sú byt na Bajkalskej 9/A v Bratislave spolu so spoluvlastníckymi podielmi ako aj nebytový priestor. Skutočnosť, že na nehnuteľnostiach viaže exekučné záložné právo, neosvedčuje, že návrh je proporcionálny. Ak by sa aj realizovalo exekučné záložné právo, je zrejmé, že vzhľadom na výšku pohľadávok v exekučnom konaní, by po speňažení niektorej z nehnuteľností mal žalovaný disponibilné finančné prostriedky, z ktorých by bolo možné vymôcť žalovanú pohľadávku. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nevzal do úvahy hodnotu dotknutých nehnuteľností, ku ktorým v zmysle napadnutého uznesenia zriadil záložné právo a neporovnal túto hodnotu k hodnote uplatnenej pohľadávky tak, aby tento pomer zodpovedal požiadavke proporcionality. Podľa názoru odvolacieho súdu je výška pohľadávky žalobcu nepochybne neprimeraná a v nepomerne nižšej hodnote, ako je hodnota dotknutých nehnuteľností.

21. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4ObdoG 1/2017 zo dňa 23.3.2018, v ktorom sa rieši otázka, či súd pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia skúma aj proporcionalitu, teda primeranosť návrhu na zabezpečovacie opatrenia vo vzťahu k hodnote nehnuteľností. Najvyšší súd dospel k záveru, že argumentácia odvolacieho súdu, podľa ktorej „predpokladom vydania zabezpečovacieho opatrenia je skutočnosť, že výška zabezpečovanej pohľadávky je primeraná hodnote veci, na ktorej sa zriaďuje záložné právo“, je právne udržateľná a dovolanie generálneho prokurátora bolo preto odmietnuté.

22. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.z n. 4ObdoG 1/2017 zo dňa 23.3.2018: „3. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 1Cob/64/2017-294 z 31. mája 2017, v znení opravného uznesenia sp. zn. 1Cob/64/2017 zo dňa 12.02.2018, napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh žalobcu zo dňa 10.11.2016 na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení žiadnym spôsobom neosvedčil primeranosť návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k hodnote nehnuteľností vo vlastníctve protistrany, na ktoré žalobca žiadal nariadiť zabezpečovacie opatrenie a ktorá je podľa názoru odvolacieho súdu neprimeraná, nakoľko je nepochybne v nepomerne väčšej hodnote, ako je výška spornej pohľadávky žalobcu. Zároveň odvolací súd nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie o osvedčení obavy z ohrozenia výkonu exekúcie, nakoľko osvedčenie naliehavosti procesnej prevencie nevyplýva z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a listinných dôkazov založených v súdnom spise. Žalobca tiež nepreukázal, že žalovaný nakladá so svojím majetkom s cieľom zbavovať sa ho, pričom nie je možné prihliadať len na domnienky žalobcu bez reálneho základu. 4. Na podnet žalobcu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len („generálny prokurátor“) v zmysle § 458 Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „C. s. p.“) dovolanie generálneho prokurátora, v ktorom uviedol, že uznesenie odvolacieho súdu vychádza z právnych záverov, ktoré sú svojvoľné a neudržateľné, keď odvolací súd vychádzal z nesprávneho právneho názoru, že predpokladom vydania zabezpečovacieho opatrenia je skutočnosť, že výška zabezpečovanej pohľadávky je primeraná hodnote veci, na ktorej sa zriaďuje záložné právo. 21. Dovolací súd zároveň poznamenáva, že právoplatné rozhodnutie súdu, v zmysle argumentácie generálneho prokurátora založenej na de facto nesprávnom právnom posúdení, musí trpieť takými vadami, ktoré majú za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch,

ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné a zároveň potreba zrušiť rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty. Podmienka (a) existencie vady, ktorá má za následok závažné porušenie práva spočívajúce v právnych záveroch, ktoré sú svojvoľné alebo neudržateľné a podmienka (b) potreby zrušiť rozhodnutie prevyšujúcej nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty musia byť splnené kumulatívne. Nesplnenie čo i len jednej z týchto podmienok svedčí o neprípustnosti podaného dovolania generálneho prokurátora. K nedostatku podmienky (b), a to potreby zrušenia rozhodnutia prevyšujúcej nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty, sa dovolací súd vyjadril v bodoch 19. a 20. tohto rozhodnutia a vzhľadom k vyššie prijatému záveru dovolací súd uzatvára, že dovolanie generálneho prokurátora je v predmetnej veci neprípustné.“

23. Odvolací súd sa ďalej nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že bola osvedčená dôvodnosť obavy, že budúca exekúcia bude ohrozená alebo zmarená. Podľa odvolacieho súdu v danom prípade nebol osvedčený objektívny stav ohrozenia budúcej exekúcie, nakoľko nebolo preukázané, že žalovaný ako nositeľ hmotnoprávnej povinnosti, realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k úplnému zmareniu alebo k výraznému sťaženiu exekúcie. Vo všeobecnosti platí, že ohrozenie exekúcie môže spočívať v hrozbe alebo realizácii úkonov s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok dlžníka t.j. zmenšenie majetku, alebo podľa okolností aj s kvalitatívnym dopadom na majetok napr. zmena zloženia, štruktúry a s tým súvisiace výrazné zníženie speňažiteľnosti. Žalobca vidí ohrozenie exekúcie v tom, že žalovaný vykázal za predchádzajúce roky podstatne nižšie tržby a dokonca aj stratu, pričom je momentálne platobne neschopný, má existenčné problémy a hrozí, že o svoj zostávajúci majetok môže prísť v exekučných konaniach. Možno súhlasiť s odvolateľom, že konajúci súd prvej inštancie pri posudzovaní splnenia jednotlivých zákonných podmienok nevezal do úvahy, že žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil existenciu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a listinných dôkazov založených v súdnom spise nemožno vyvodiť riadne osvedčenie naliehavosti procesnej prevencie, žalobca tiež nepreukázal, že žalovaný nakladá so svojím majetkom s cieľom zbavovať sa ho. Skutočnosť, že žalovaný sa v súčasnosti nenachádza v optimálnej finančnej a ekonomickej situácii, existencia dlhov žalovaného voči iným subjektom, ani vo vzájomnej súvislosti nezakladajú obavu z ohrozenia exekúcie, že pristúpi k zbavovaniu sa majetku, ani zmenu jeho kvality. Na domnienky žalobcu, z objektívneho hľadiska ako domnienky bez reálneho základu, ktoré bez ďalšieho nemôžu zakladať dôvodnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nemožno prihliadnuť.

24. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie bude súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd, ktorý rozhoduje o návrhu, musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. (Civilný sporový poriadok, komentár 2. vydanie, 2022, s. 1297 - 1310, (ŠTEVČEK, FICOVÁ, BARICOVÁ, MESIARKINOVÁ, BAJÁNKOVÁ, TOMAŠOVIČ A KOL.).

25. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje na Uznesenie Ústavného Súdu SR zo dňa 20.12.2017, č. k. II ÚS 741/2017, kde z jeho záverov možno konštatovať, že formulácia úmyselné konanie žalovaného a zbavovanie sa majetku na úkor žalobcu nevyplýva z dikcie zákona, minimálne však musí byť osvedčené, že nakladanie s majetkom súvisí s rozhodnutím ako exekučným titulom a dlžník mení kvantitatívne alebo kvalitatívne hodnotu majetku z dôvodu, aby zhoršil exekúciu. Obavu z ohrozenia exekúcie považuje súdna prax za osvedčenú, ak nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje práva alebo faktické úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu exekúcie, pričom dôvodom je aj takáto hrozba. Vo všeobecnosti platí, že ohrozenie exekúcie môže spočívať v hrozbe alebo realizácii úkonov s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok dlžníka t.j. zmenšenie majetku, ale podľa okolností aj s kvalitatívnym dopadom na majetok napr. zmena zloženia, štruktúry a s tým súvisiace výrazné zníženie speňažiteľnosti.

26. Odvolací súd za daného skutkového stavu a za situácie, kedy nevykonáva rozsiahlejšie dokazovanie, dospel k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných náležitostí na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v súvislosti so zriadením záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi. Po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností odvolací súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil základné predpoklady na vydanie ním navrhovaného zabezpečovacieho

opatrenia, neosvedčil, že prípadná exekúcia je bezprostredne ohrozená, pričom nebola dodržaná zásada primeranosti a proporcionality, preto nie sú splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

27. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

28. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP).

29. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).